

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/25/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5825010029
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5825010029.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a JUDr. Štefana Tomáša, na verejnom zasadnutí konanom 11. júna 2025 prejednal odvolanie podané obžalovaným A. B., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/5/2025 z 18.3.2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/5/2025 z 18.3.2025 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 02.11.2024 v čase okolo 05:44 hodiny viedol osobné motorové vozidlo značky JAGUAR Jaguar XF CC9, evidenčné číslo A. XXX C., po ulici D. v obci E., pri rodinnom dome číslo XX/XX bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Námestovo, počas kontroly sa podrobil dychovej skúške na zistenie alkoholu prístrojom AlcoQuant 6020 plus č. A4105039, kedy mu bola o 05.44 hod. nameraná hodnota 0,80 mg etanolu v litri vydychnutého vzduchu, pričom už bol v minulosti odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 0T/61/2019 zo dňa 09.06.2019, právoplatným dňa 09.06.2019, za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona a taktiež trestným príkazom Okresného súdu Nymburk, sp. zn. 1T 101/2023 zo dňa 15.08.2023, právoplatným dňa 05.10.2023, za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 274 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, ktoré trestné činy spáchal vedením motorových vozidiel pod vplyvom alkoholu.

Za to mu súd uložil podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 5 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného (č.l. 229 spisu). Podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne F. G. H. (č.l. 245-249 spisu), ktoré bolo doručené Okresnému súdu Námestovo dňa 2.4.2025, a to proti výrokom o vine a uloženom treste. Obžalovaný úvodom opísal výrokové časti napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Ďalej uviedol, že sa nestotožňuje s dôvodmi odôvodnenia rozsudku súdu prvého

stupňa. V tejto súvislosti opísal skutkové okolnosti stíhaného trestného činu, ako aj podstatný obsah zabezpečených a vykonaných dôkazov. Nestotožnil sa so záverom súdu, ktorý hodnotil skutočnosti výhradne v jeho neprospech a na základe toho prijal záver o spáchaní trestného činu. Obžalovaný sa zaoberal a analyzoval dôkaznú situáciu, ktorá svedčila v jeho prospech. Taktiež spochybnil závery vykonaného znaleckého dokazovania. Podľa názoru obžalovaného súd podrobil dôkladnej analýze iba výpovede svedkov, ktorí vypovedali v prospech jeho osoby a rozpory vo výpovediach príslušníkov policajnej hliadky, ktorí boli ako prví na mieste činu, prehliadol. Rozhodnutie súdu bolo vydané v rozpore so základnou zásadou trestného konania „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný, a preto mal byť súdom spod podanej obžaloby prokurátora oslobodený. Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil v celom rozsahu a rozhodol o jeho oslobodení spod podanej obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. a) Tr. por.

Obžalovaný podané odvolanie doplnil aj svojím podaním zažurnalizovaným na č.l. 256-264 s prílohami. Aj v tomto podaní obžalovaný uviedol, že sa cíti byť nevinný a veľmi podrobným spôsobom poukázal na skutočnosti, ktoré podľa jeho názoru vo vedenom trestnom stíhaní svedčili o jeho nevine. Zaoberal sa skutkovými okolnosťami prípadu, ako aj analýzou jednotlivých zabezpečených a vykonaných dôkazov. Predložená príloha spolu s odborným stanoviskom znalca I. J. H. mala vylúčiť spáchanie trestného činu tak, ako to bolo uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného A. B. vyjadril písomným podaním zo dňa 10.4.2025, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 10.4.2025 (č.l. 269-270 spisu). Vo vyjadrení prokurátora označil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa za zákonný a dôvody. Spochybnil odborné vyjadrenie znalca I. J. H. s tým, že znalec nebol prítomný na mieste činu. Vychádzal výlučne len z tvrdení otca obžalovaného – svedka J. B.. Navrhol preto odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že odvolanie obžalovaného navrhuje zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajkyňa obžalovaného uviedla, že sa v celom rozsahu pridržiava písomných dôvodov podaného odvolania a v zmysle jeho záverov navrhla, aby napadnutý rozsudok prvostupňového súdu bol zrušený vo všetkých výrokoch s tým, že krajský súd rozhodne o oslobodení obžalovaného spod podanej obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. a) Tr. por. Alternatívne navrhla, aby odvolaniu obžalovaného bolo vyhovené v tom zmysle, že krajský súd napadnutý rozsudok zruší a vec vráti na nové prejednanie a rozhodnutie okresnému súdu.

Obžalovaný uviedol, že tak ako na hlavnom pojednávaní, tak aj na verejnom zasadnutí navrhuje, aby bol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušený z toho dôvodu, že nebol vypočutý oznamovateľ stíhaného skutku, čo považoval za procesný nedostatok. Táto výpoveď môže v konečnom dôsledku odôvodniť jeho oslobodenie spod podanej obžaloby prokurátora. V ďalšej časti sa pridržiaval konečného návrhu, tak ako tento formulovala jeho obhajkyňa.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o vine a uloženom treste.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovaného nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaný bol zo spáchania trestnej činnosti usvedčený procesne správne zabezpečenými

a vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patrila najmä výpoveď príslušníkov zakročujúcej hliadky polície, svedka B. F. a K. J. H.. Zakročujúci príslušníci PZ podrobným spôsobom opisali protiprávne konanie obžalovaného, ako aj podstatné súvisiace skutočnosti. Krajský súd v týchto procesne správne zabezpečených výpovediach nezistil rozpory, ktoré by v konečnom dôsledku mohli spochybníť jednoznačný záver o tom, že obžalovaný skutok spáchal tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Odvolací súd nezistil ani iné dôvody, ktoré by boli spôsobilé spochybníť pravdivosť výpovedí týchto svedkov. Je pochopiteľné, že rodinní príbuzní obžalovaného mali snahu o čo najmiernejší postih osoby obžalovaného a preto ich výpovede sčasti korešpondovali s obhajobou obžalovaného. Odborné vyjadrenie znalca I. J. H. č. 4/2025 nebolo spôsobilé spochybníť jednoznačný záver o vine obžalovaného. Závery odborného vyjadrenia krajský súd vyhodnotil ako prijaté v príkrom rozpore s objektívne popísaným stavom priamych svedkov protiprávneho konania obžalovaného. V tejto súvislosti je potrebné doplniť, že takéto odborné vyjadrenie bolo vypracované na žiadosť obžalovaného a malo byť dôkazom svedčiacim v jeho prospech.

Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom. Preskúmaním dôvodov podaného odvolania obžalovaného odvolací súd prijal záver, že tieto sú len opakovaním obhajoby obžalovaného či už z prípravného konania alebo hlavného pojednávania. Okresný súd sa v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku s týmito argumentmi obhajoby presvedčivo vysporiadal a uviedol jasné a zrozumiteľné dôvody, na základe ktorých uznal obžalovaného vinným.

Odvolací súd v posudzovanom prípade ďalej zdôrazňuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Obžalovaný odvolanie založil aj na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, skutkovými a právnymi, sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Odvolací súd zdôrazňuje, že obžalovaný primárne namieta v podrobnom odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby všeobecný súd sa stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Ani krajský súd sa nestotožnil s obhajobou obžalovaného, že sa nedopustil konania, ktoré je mu kladené za vinu. V tejto súvislosti krajský súd opakovane odkazuje na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil a tieto si aj osvojil.

Z dôvodu, že krajský súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného, preskúmal napadnutý rozsudok o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na

úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Trest, ktorý bol uložený obžalovanému rešpektuje všetky zásady, ktoré sú platné pre ukládanie trestov a tieto sú uvedené v § 34 Tr. zák. Samotný druh a výmera uloženého trestu reflektuje najmä na postoj obžalovaného k spáchaniu stíhaných trestných činov. Napriek jednoznačnému záveru o jeho vine spáchanie protiprávneho konania popieral, a to až do skončenia odvolacieho konania. Z aktuálneho odpisu RT vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti 5-krát súdne trestaný, a to naposledy rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 6T/66/2023 z 28.3.2024, právoplatným toho istého dňa, a to pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pre ktorý mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 28.3.2026. Z uvedeného teda vyplýva, že súčasne stíhaného trestného činu sa dopustil v čase podmieneného odsúdenia. Z odpisu RT ďalej vyplynula skutočnosť, v zmysle ktorej už bol v minulosti dvakrát právoplatne odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky pre trestný čin podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/61/2019 z 9.6.2019, ako aj trestným rozkazom Okresného súdu Nymburk, sp.zn. 1T/101/2023 zo dňa 15.8.2023. Takéto odsúdenie súdom v Českej republike je relevantným odsúdením aj na území SR, a to s poukazom na ustanovenie § 7b ods. 2 Tr. zák. Nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením pre jeho

výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia sa preto pri zistení špeciálnej recidívy obžalovaného javí ako zákonný a spravodlivý a zodpovedajúci všetkým požiadavkám individuálnej a generálnej prevencie trestu. Ako zákonný krajský súd vyhodnotil aj uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie, nakoľko takto uložený trest zodpovedá v plnom rozsahu zneniu ustanovenia § 61 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. Obžalovaný v inkriminovanom čase viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, a to napriek tej skutočnosti, že už v minulosti bol za obdobné konanie v dvoch prípadoch právoplatne odsúdený. Na zákonnosť uloženého trestu zákazu činnosti nemal vplyv ani Nález Ústavného súdu SR PL. ÚS 18/2020 z 25.9.2024. Nález Ústavného súdu SR rozhodol o neústavnosti ustanovenia § 61 ods. 5 písm. b) Tr. zák., pričom obžalovanému bol uložený trest zákazu činnosti v zmysle ustanovenia § 61 ods. 1, ods. 5 písm. a) Tr. zák., čo vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Z uvedeného dôvodu krajskému súdu neostávalo nič iné, len odvolanie obžalovaného zamietnuť procesným postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.